

Památka všech zemřelých (Dušiček)

*Slávu života věčného,
v nebesích připraveného,
skrze našeho Pána,
máme si připomínati,
tím se i potěšovati,
že vyvoleným dána.
Navěky šťastni budeme,
když té koruny dojdeme
slávy, spravedlnosti,
kterou Pán svým služebníkům,
pravdy Boží milovníkům,
dátí chce na výsosti...*

Památka všech zemřelých, lidově označovaná „Dušičky“, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do této skutečnosti a jsou ve fázi „očišťování“. Církev – s odvoláním na některé biblické texty – nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. Po stanovení slavnosti Všech svatých na 1. listopad se začíná Vzpomínka na všechny zemřelé slavit v následující den. Její veřejné slavení se objevuje po roce 998 ve francouzském benediktinském klášteře v Cluny. Od 11. do 13. století se památka rozšířila do dalších zemí a od 14. století zdomácněla v Římě. Od roku 1915, kdy v první světové válce zahynulo veliké množství lidí, mohou kněží celebrovat toho dne tři mše.

V počátcích křesťanství se na zesnulé vzpomínalo v rodinném kruhu a vzpomínka na zesnulé se udržela dodnes. Vždyť i pohané si připomínali své mrtvé. V dnešní době, stejně jako dříve, je dobré vyjít k hrobu svých blízkých,

vzpomenout na ně, poděkovat za jejich životy, uvědomovat si své kořeny vyrostlé z předků. U hrobu ozdobeného květinami, věnci a zapálenými svíčkami tiše vzpomínáme na ty, kteří již nejsou s námi. Rozjímání a vzpomínky jen podtrhuje podzimní nostalgie, mlhy, opadané listí a konce všech letních radovánek přináší spíše smutnou náladu a doba příprav na zimu

V tyto dny lidé častěji než jindy navštěvují hřbitovy a hroby svých zemřelých, zdobí je květy, věnci a svícemi, které jsou symbolem života, a modlí se za mrtvé. V minulosti se v některých vsích na českém a moravském venkově peklo zvláštní pečivo zvané „dušičky“, jímž se obdarovávali pocestní, žebráci u kostela a chudí lidé.

S touhou očekáváme, že Kristus dá našemu smrtelnému tělu podobu svého těla oslaveného. A proto s důvěrou voláme:

Pane, ty jsi náš život a naše vzkříšení

*Kriste, Synu Boží, ty jsi vzkřísil svého přítele Lazara,
— ukaž svou lásku také našim zemřelým a probud' je k věčnému životu.*

*Těšiteli zarmoucených,
— potěš všechny, kdo oplakávají své zemřelé.*

*Spasiteli světa, ty jsi vstal z mrtvých a smrt už nad tebou nemá vládu,
— vysvobod' nás z područí hříchu, abychom měli s tebou účast na věčném životě.*

*Náš Vykupiteli, tys prolil svou krev i za ty, kdo nemají naději, protože tě neznají,
— přived' je k víře ve vzkříšení a v život budoucího věku.*

*Ty jsi světlo světa, tys otevřel oči slepého, aby tě mohl vidět,
— uveď do světla věčné slávy také ty zemřelé, kteří dosud nemohou hledět na tvou tvář.*

*V tobě nám zazářila naděje, že vstanem z mrtvých,
— až se rozpadne naše pozemské obydlí, dej, ať u tebe najdeme domov věčný.*

Všemohoucí Bože, vyslyš naše prosby za naše zemřelé bratry a sestry a posilni naši naději, že jako tvůj Syn vstal z mrtvých, vstaneme k novému životu i my a že se u tebe znovu shledáme. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

